

## **K NOZ § 45:**

### § 45

*Potřebuje-li člověk nápomoc při rozhodování, protože mu v tom duševní porucha působí obtíže, třebaže nemusí být omezen ve svéprávnosti, může si s podpůrcem ujednat poskytování podpory; podpůrců může být i více.*

## **Komentáře**

11/06/2013 / ADMINISTRÁTOR

### **Důvodová zpráva k § 45 až 48**

0 0 0

24/09/2014 / Admin Tým

### **Křížové odkazy**

0 0 0

04/07/2014 / Zuzana Sonrisa

### **Čl. 12 odst. 3 Úmluvy o právech...**

0 0 3

07/07/2014 / Zuzana Sonrisa

### **§1896 (1) BGB (k 7. 7. 2014) -...**

0 0 0

## **DŮVODOVÁ ZPRÁVA K § 45 AŽ 48**

11/06/2013 / ADMINISTRÁTOR

Duševní porucha postihuje zdraví člověka v různých stupních. Úkolem právní úpravy je zajistit zdravotně postiženému dostatečnou míru možnosti svobodně jednat na základě jeho vůle a možností. Platná právní úprava nezohledňuje rozdílnost jednotlivých situací, které život přináší; stávající občanský zákoník bere v úvahu jen případy, kdy člověk není pro duševní poruchu schopen právně jednat buď v některých případech, nebo vůbec a osoby se zdravotním postižením v mírnějším stupni ponechává vůbec bez ochrany.

Platný právní stav vychází z pojetí umožňujícího při postižení člověka duševní poruchou podlamující jeho schopnost samostatně právně jednat jen systém náhradního rozhodování, kdy opatrovník rozhoduje o člověku namísto něho. Návrh zákonné úpravy podpory při rozhodování vychází z pojetí tzv. podporovaného rozhodování (supported decision-making). Podle tohoto pojetí v určitých případech postačí asistence jiné osoby - ve funkci do určité míry formalizované - která se bude účastnit právních jednání podporované osoby, aniž je nutné zasahovat do její svéprávnosti. Podpůrce tudíž na rozdíl od opatrovníka nejedná namísto osoby se zdravotním postižením, ale jedná společně s ní.

Navržená úprava podpory při rozhodování vychází zejména z čl. 12 odst. 3 Úmluvy o právech osob se zdravotním postižením, podle kterého členské státy musí přijmout odpovídající opatření, aby osobám se zdravotním postižením umožnily přístup k asistenci, kterou mohou potřebovat při uplatňování svéprávnosti. Právní řešení podpory při rozhodování bylo nejprve upraveno již po r. 1990 v kanadských provinciích, posléze i v Evropě v Norsku, Dánsku a Švédsku, ve Velké Británii (úprava advokáta - podpůrce, která sleduje obdobnou funkci) a nejnověji ve Francii při reformě systému opatrovnictví z r. 2007); jiné státy provedení takových opatření připravují (maďarský návrh občanského zákoníku, práce na portugalské reformě). Úmluva o právech osob se zdravotním postižením vyžaduje v čl. 12 odst. 4 přijmout v dané souvislosti také odpovídající a účinná opatření zamezující zneužití. Proto se navrhuje podmínit vznik závazku mezi podporovaným a podpůrcem soudním schválením smlouvy o poskytování podpory s tím, že podpůrce jmenuje soud. Tím se umožní soudu, aby podpůrce popřípadě i odvolal, jsou-li pro to zákonné důvody. Kromě toho se navrhuje relativně podrobně vymezit rozsah podpůrcovy působnosti.

**Zatím žádné diskuzní příspěvky**